

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16C/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118201825
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4118201825.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcov: 1.) Q. H., narodený XX.XX.XXXX, bytom M. XX, N., 2.) Z. H., narodená XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, 3.) W. H., narodený XX.XX.XXXX, bytom M. 4, 4.) V. S., narodená XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, 5.) J. W., narodená XX.XX.XXXX, bytom H. 5, 6.) Z. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom K.. Q. N. XXXX/XX, R., 7.) V. H., narodený XX.XX.XXXX, bytom F. XX, A., 8.) A. K., narodená XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, 9.) Q. S., narodená XX.XX.XXXX, bytom B. kpt. N. XX/X, žalobcovia v 1.) až 7.) rade a žalobkyňa v 9. rade zastúpení : JUDr. Eva Hlaváčová, advokát so sídlom Farská 12, Nitra, proti žalovaným: 1.) Ing. V. K., rod. Q., narodená XX.XX.XXXX, bytom W. cesta XX, M., 2.) Ing. M. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom S. XX, M., 3.) V. V. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom W. cesta XX, M., 4.) J. K. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom F. 1, K., 5.) J. B. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, W., 6.) J. C. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, A., všetci zastúpení: AK Šranko s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Mostná 29, Nitra, IČO: 50 485 601, v konaní o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa v celom rozsahu z a m i e t a .

II. Žalovaným v 1.) a ž 6.) rade sa proti žalobcom v 1.) a 9.) rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v 1.) až v 9.) rade sa žalobou doručenu Okresnému súdu Nitra dňa 13.02.2018 domáhali určenia, že nehnuteľnosť nachádzajúca sa v k. ú. R. ako parc. č. XXXX/X - orná pôda vo výmere 8170 m² tak ako je táto vyznačená na Gp č. XX/XXXX zo dňa patrí do pozostalosti po nebohom V. H., zomrelom XX.X.XXXX a manželke V., rod. X., zomrelej X.X.XXXX na každého z nich v podiele 1-ici. Žalobu odôvodnili tým, že sú právni nástupcovia pôvodných spoluvlastníkov nebohého V. H., zomr. XX.X.XXXX a nebohej V. H., rod. X., zomrelej X.X.XXXX. Ich právni predchodcovia nadobudli na základe prídelovej listiny zo dňa 19.10.1953 nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v k. ú. R., ktorá bola pôvodne zapísaná v pkn. vložke č. XX a jedná sa o parc. č. XXX roľa o výmere 8556 m². Predmetná nehnuteľnosť je vyznačená na GP č. XX/XXX5. Keď prebiehalo v Obci Lužianky vysporiadanie pozemkov za účelom ich evidencie, dostal sa do vlastníckeho dokladu absolútne neaktuálny zápis, ktorý nielen nezodpovedá skutočnosti, ale predovšetkým je v rozpore s tou právnou skutočnosťou, že predmet predmetný pozemok, tak ako aj iné nehnuteľnosti, bol pôvodnej pkn vlastníčke Q. (Q.) X. odňatý za účelom konfiškácie a následne nato bol majetok tejto pôvodnej vlastníčky rozdelený formou prídelu medzi žiadateľov. Jedným z pozemkov, ktorý v rámci prídelového konania bol pridelený ich právnym predchodcom, je aj pozemok pôvodne zapísaný v LV č. XXXX na meno Q. (Q.) X., r. M. a to ako parc. č. XXXX/X orná pôda vo výmere 20176 m². Poukázali na stanovisko Krajského súdu v Nitre, a to v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, sp. zn. 25C/206/2013 a to ohľadne vystupovania Slovenského pozemkového fondu v konaní. V rámci

pôvodného dedičského konania ešte nebolo možné uplatniť si práva pridelených pozemkov, vzhľadom na existujúce štátne zriadenie, v ktorom žili, táto možnosť nastala až po 90-tych rokoch a to po prijatí reštitučných zákonov a iných zákonov. Keďže dedičstvo po ich nebohom otcovi bolo prejednané až v roku 2012, nemohli si skôr začať uplatňovať vydanie pozemku. Navyše nastala tá skutočnosť, že v rámci ROEPu bol zapísaný tento pozemok na pôvodnú pkn. vlastníčku, čo napadli na súde (popísané konanie 25C/206/2013). Ich právny predchodcovia a rodičia sú evidovaní a zapísaní ako žiadatelia a prídelcovia v konečnom prídelovom pláne a z dokladu, ktorý predložili vyplynulo, že prídelová cena bola zaplatená. Na základe zákonom stanovených podmienok ich právnym predchodcom bol pridelený pozemok a to parc. č. XXX vo výmere 8556 m² a to 19.10.1953. Nehnuteľnosť, ktorá bola ich rodičom pridelená v minulosti, bola v rámci ROEPu zlúčená do parc. č. XXXX/X tak, ako táto skutočnosť vyplýva z pôvodného LV č. XXXX pre k. ú. R.. Keďže pôvodný stav v rámci prídelovacieho konania bol iný a toho času je nehnuteľnosť evidovaná iným spôsobom bolo potrebné vypracovať GP, ktorý obnovil pôvodný stav po prídele pozemku, keď geodet obnovil pôvodné hranice, ktoré boli určené v roku 1953. Tak ako predchádzajúci zápis v pôvodnom LV č. XXXX, tak ani nový zápis v LV č. XXXX nezodpovedá istým právnym skutočnostiam, pokiaľ ide o označenie vlastníka, ktoré sa udiali v dávnej minulosti. Pôvodná pkn. parcela, ktorá je zapísaná v pkn. vl. č. XX pre k. ú. Lužianky vedená pod IV.3 a to ako parc. č. XXX bola zčasti pridelená v rámci prídelového konania ich právnym predchodcom, tak ako táto skutočnosť vyplýva z prídelovej listiny. Ich právnym predchodcom bola pridelená parc. č. XXX roľa o výmere 8556 ha. Predmetný pozemok ich právní predchodcovia riadne zaplatili, teda poplatok z prídelu, užívania tohto pozemku sa riadne ujali a užívali ho až do obdobia kolektívizácie poľnohospodárska, kedy užívania vlastníctva prídelcov boli prerušené a stav sa zmenil až po roku 1990.

2. Žalovaní (pôvodne žalovaní v 1.) až 3.) rade) vo svojom vyjadrení k žalobe namietali nepreukázanie totožnosti parcely. Žiaden dôkaz, ktorý bol predložený spolu so žalobou, nepreukazuje domnienku žalobcov, že pkn. parc. č. XXX (ktorá už evidenčne neexistuje) by mala byť súčasťou práve CKN parcely č. XXXX/X - orná pôda o výmere 20176 m², ktorá je vo v ich vlastníctve. V tejto súvislosti poukázali na skutočnosť, že žiadnemu zo žalovaných nebol spolu so žalobou zaslaný dôkaz - geometrický plán č. 73/2015, ktorý zameriava novovytvorenú parcelu č. XXXX/X o výmere 8170 m², a teda si vyhradzuje právo na predloženie ďalšej argumentácie vo vzťahu k tomuto geometrickému plánu. Predpokladáme však, že geometrický plán odčleňuje od pôvodnej parc. č. XXXX/X novú parcelu XXXX/X o výmere 8170 m², pričom už z uvedeného je zrejme nesúlady vo výmere novovytvorenej parcely, ktorej vlastníctva sa žalobcovia domáhajú (8170 m²) a pôvodnej pkn. parcely č. XXX (8556 m²). Tento nesúlady nie je v žalobe žiadnym spôsobom vysvetlený a svedčí tak skôr názoru, že žalovaná parcela nie je s prídelovou parcelou totožná. Žaloba vo svojich prílohách neoznačuje ani žiaden dôkaz (napr. mapu konečného prídelového plánu), z ktorého by bolo možné ozrejmiť, kde sa konkrétne fyzicky nachádzala prídelová parcela č. XXX, a teda či je geometrickým plánom č. XX/XXXX lokalizovaná správne. Oni ako žalovaní zdedili po ich právnej predchodkyni viacero nehnuteľností, ktoré sú momentálne zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. R.. Nie je im zrejmé, prečo si žalobcovia „vybrali“ práve parcelu č. XXXX/X ako tú, ktorá má byť súčasťou zameranej geometrickým plánom vlastníctvom ich právnych predchodcov, a tiež nie je zrejmé, prečo z tejto našej parcely odčlenili práve výmeru 8170 m² a nie inú výmeru. Prídelová listina neoznačuje katastrálne územie, v ktorom sa má prídel nachádzať, a teda tvrdenie, že má ísť práve o prídel v k. ú. Lužianky, je doposiaľ žalobcami nepreukázané. Kým nie je jednoznačne vyriešená otázka totožnosti prídelovej parcely, je pre žalovaných nemožné zaujať konkrétnejšie stanovisko k veci. Vo vzťahu k preukázaniu totožnosti parcely sú práve žalobcovia tými, ktorých zaťažuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, ktoré však z pohľadu žalovaných doposiaľ neunesli. Namietali ničotnosť prídelu. Mali zato, že Q. X. o svojej vlastníckej práve k pôvodnej pozemkovej parcele č. XXX nikdy neprišla, a teda že táto parcela a zápis Q. X. ako vlastníčky uvedenej parcely v evidencii nehnuteľností bol správny, dôvodný a v súlade so skutkovým a právnym stavom veci, a to až kým nebol jej majetok prejednaný Okresným súdom Nitra v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. 11D/158/2015, v ktorom bolo vydané Uznesenie zo dňa 02.06.2017, právoplatné dňa 29.06.2017 (na základe ktorého boli žalovaní zapísaní ako vlastníci nehnuteľností po Q. X. do katastra). Prídelovou listinou mohol štát prídeliť len tie nehnuteľnosti, ktoré právom aprobovaným spôsobom predtým sám (s ohľadom na vtedajšie zriadenie) nadobudol. Právna úprava výkupu poľnohospodárskej pôdy bola obsiahnutá v zákone č. 46/1948 Zb. o novom pozemkovom reforme (trvalé úpravě vlastníctví k zemědělské a lesní půdě) (ďalej len „zákon č. 46/1948 Zb.“), ktorá ustanovuje základné povinnosti a predpoklady, ktoré sú potrebné pre nadobudnutie účinkov prechodu k vykúpenej pôde. Zákon č. 46/1948 Zb. bez ohľadu na všeobecné zásady účinkov nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v pozemkovej knihe sám formuloval podmienku nadobudnutia vlastníckeho práva k vykúpeným nehnuteľnostiam štátom tak, že účinky prechodu vlastníctva nastanú až

po zápise poznámky o vykonaní výkupu v pozemkovej knihe. Predmetné nehnuteľnosti boli evidované v pozemkovej knihe, a to okrem iného v pozemkovoknižnej vložke č. XX pre kat. úz. R.. Q. X. bola ako vlastníčka tam uvedených nehnuteľností zapísaná na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 473/41-6 po Q. M. (čd. XXXX), doručenom dňa 02.09.1942, a to v podiele 5/8 a v podiele 3/8 na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 278/42-9 po T. M. (čd. XXXX), doručenom dňa 13.06.1946. Ani jedna z poznámok zapísaných v pozemkovoknižnej vložke č. XX nesúvisí s výmerom o výkupe pôdy a ani jedna z nich nemá za následok stratu vlastníckeho práva Q. X. k predmetným nehnuteľnostiam. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že postup vyžadovaný zákonom nebol dodržaný, nakoľko v pozemkovej knihe nebola zapísaná poznámka o výkupe a štát nebol zapísaný ako držiteľ vykúpenej pôdy, a tým nikdy nedošlo k prechodu vlastníctva z Q. X. na štát. Štát tak ďalej nemohol túto pôdu prideľovať prídelovými listinami. Takýto právny záver vyplýva z vtedajšej judikatúry, ako aj zo súčasnej ustálenej rozhodovacej praxe slovenských a českých súdov. Poukázali na rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2012, sp. zn. 5Co/210/2011, ktorý sa stotožnil s týmto právnym názorom, uvádzajúc, že podľa vtedajšej judikatúry pred poznámkou vykonania výkupu podľa § 10 zák. č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme musí predchádzať právoplatné rozhodnutie okresného národného výboru o výkupe. Pozemnoknižný súd rozhodujúci o žiadosti o túto poznámku má skúmať, či rozhodnutie okresného národného výboru o výkupe je právoplatné (Rc 13 OK 198/52). Zdôraznili nedodržanie princípu intabulácie. V danom prípade je potrebné poukázať na všeobecnú právnu úpravu nadobudnutia vlastníckeho práva v rozhodnom období údajného výkupu. Na prevod vlastníckeho práva nehnuteľných vecí sa v danom čase vyžadovala aj intabulácia (vklad), čo znamenalo, že nadobúdacie konanie muselo byť zapísané do verejných kníh (pozemková kniha). Až vkladom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nadobudol nový vlastník vlastníctvo, práva s ním spojené a prešli naňho aj bremená zaznamenané vo verejných knihách. Intabulačný princíp platil do 1. januára 1951, kedy nadobudol účinnosť nový Občiansky zákonník zákon č. 141/1950 Sb. Vzhľadom k tomu, že v tom čase Československý štát nebol ako vlastník zapísaný do pozemkovej knihy napriek tomu, že jediným spôsobom nadobudnutia vlastníctva k nehnuteľnostiam bola intabulácia, štát nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tunajšieho konania, nikdy nemohol nadobudnúť do vlastníctva. Uprámili pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 219/2011 zo dňa 26.01.2012. Uprámili pozornosť na absencia výmeru o výkupe s vyznačenou doložkou právoplatnosti, absencia rozhodnutia odvolacieho orgánu. Aj v prípade, ak by štát mal v tom čase mal záujem v súlade s intabulačným princípom zapísať prechod vlastníctva z Q. X. na seba, základným predpokladom pre takýto postup bola v danom prípade existencia právoplatného výmeru o výkupe poľnohospodárskej pôdy. Žalovaní z informácií a dokumentácie poskytnutej Štátnym archívom v Ivanke pri Nitre zistili, že žiaden dostupný dokument nepreukazuje skutočnosť, že by výmer Jednotného národného výboru v Nitre zo dňa 13.06.1950 zn. 603-13/6-1950/IX, ktorým malo dôjsť k prechodu vlastníckeho práva Q. X. na Československý štát, aj nadobudol právoplatnosť, a teda záväznosť. V archívnych dokumentoch sa nachádza výmer len bez vyznačenej doložky právoplatnosti. Táto skutočnosť popiera akúkoľvek možnosť prechodu vlastníckeho práva v prospech štátu. Zároveň je potrebné poukázať na to, že ani zo žiadnych iných dostupných listín nevyplyva, že by výmer právoplatnosť nadobudol. Práve naopak, z archívnych dokumentov vyplýva, že proti výmeru bolo podané odvolanie, avšak existencia rozhodnutia odvolacieho orgánu o odvolaní doteraz taktiež nebola preukázaná. Neexistencia zápisu o intabulácii vlastníctva v prospech štátu do pozemkovej knihy môže byť odôvodnená práve tou skutočnosťou, že rozhodnutie o výkupe právoplatnosť nikdy nenadobudlo - a teda nemohlo (a nebolo) do pozemkovej knihy zapísané. Je preto vylúčené, aby bez preukázania existencie rozhodnutia o odvolaní voči výmeru, bez preukázania právoplatnosti rozhodnutia prvostupňového orgánu, bez preukázania jeho doručenia účastníkom a bez zápisu výkupu v pozemnoknižných vložkách bolo sponchybné vlastnícke právo Q. X. a žalovaných ako jej právnych nástupcov k akýmkoľvek nehnuteľnostiam zapísaným v pozemkovoknižnej vložke č. XX pre k. ú. V.. Podľa úmyslu zákonodarcu malo dôjsť k pozemnoknižnej poznámke vykonania výkupu až vtedy, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie okresného národného výboru o výkupe pozemku. Nakoľko mal príslušný okresný národný výbor podať knihovnú žiadosť podľa § 10 ods. 2 zákona č. 46/1948 Zb. až vtedy, keď už bolo rozhodnutie o výkupe právoplatné, aj pozemnoknižnému súdu z úradnej povinnosti prislúchalo skúmať, či rozhodnutie predložené navrhovateľom je právoplatné. Vzhľadom k tomu, že výmer o výkupe pôdy Q. X. nenadobudol právoplatnosť, toto mohlo byť dôvodom, prečo nedošlo k zápisu poznámky o výkupe a vlastníctva štátu v pozemkovej knihe. V neposlednom rade poukazovali na potvrdenie vlastníckeho práva Q. X. orgánmi verejnej moci. Nehnuteľnosti zapísané ako vlastníctvo Q. X. boli predmetom konania o obnovenej evidencii niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim (tzv. konanie ROEP) v súlade so zákonom č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z.z.“). V danom konaní sa zisťovali

dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe sa zostavil a schválil register obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“). V súlade s § 6 zákona č. 180/1995 Z.z. príslušný správny orgán zabezpečí zostavenie ROEP na základe podkladov zistených z údajov poskytnutých nájomcami pozemkov, pozemkovými spoločenstvami alebo inými oprávnenými osobami, z katastrálneho operátu, štátnych archívov, z listín predložených účastníkmi konania, z výpovedí svedkov a z iných dôkazov získaných najmä pri prešetrovaní v obci, ako aj ďalších podkladov. Rozhodnutie o schválení ROEP v k. ú. R. bolo zapísané do katastra nehnuteľností v konaní vedenom Správou katastra Nitra pod sp. zn. Z 5425/2001, teda pred 17 rokmi. Je len vecou žalobcov, že dedičstvo po svojich právnych predchodcoch riešili až v roku 2007, resp. 2011. Práva vyplývajúce z prídellovej listiny doposiaľ nie sú vôbec prededené; nič však žalobcom nebránilo prídellovú parcelu prejednať v dedičskom konaní hneď po spoločenských zmenách v roku 1989. Rovnako nič nebránilo žalobcom zaujímať sa o stav konania ROEP a prihlásiť doň svoje domnelé nároky. Rozhodnutie o ROEP z roku 2001 nadobudlo právoplatnosť, pričom každý, kto sa domnieval, že rozhodnutím o ROEP boli dotknuté jeho práva v jeho neprospech, mohol sa domáhať zmeny ROEP v súlade s možnosťami vtedy platnej právnej úpravy. Túto možnosť žalobcovia rovnako nevyužili, pričom tak stratili možnosť zvrátiť domnelý nesprávny zápis parcely č. XXX v prospech Q. X.. Tento právny stav bol rozhodnutím o ROEP právoplatne potvrdený. Pozemky Q. X. boli tiež predmetom konania o pozemkových úpravách v k. ú. R. podľa zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, v rámci ktorého Obvodný pozemkový úrad v Nitre vydal rozhodnutie č. XXXX/XXXXX-I-PÚ zo dňa 13.1.2012 o pozemkových úpravách. Toto rozhodnutie bolo zapísané do katastra v konaní č. D.. Správne orgány posúdili výmer, ako aj zápisy v pozemkovej knihe správne, keď ako vlastníka sporných pozemkov zapísali Q. X.. Iný zápis vlastníckeho práva ani nebolo možné z dostupných listín vykonať, nakoľko neexistuje žiadna právoplatná listina, ktorá by potvrdzovala nadobudnutie vlastníckeho práva k pozemkom Q. X. štátom. V prípade, ak by aj takáto listina existovala, nikdy nenastali účinky prechodu vlastníctva k vykúpenej pôde, nakoľko vtedajšie orgány nepostupovali v súlade so zákonom, výkup nepoznamenali v pozemkovej knihe, čím počas platnosti intabulačného princípu nemohlo dôjsť k prechodu vlastníctva na štát. Akýkoľvek zápis vlastníckeho práva v prospech štátu by tak bol v rozpore so skutočným stavom, právnym stavom, ako aj v rozpore so zákonom. Pokiaľ vlastníctvo nenadobudol štát, nemohol následne nastať ani jeho prechod prídellovou listinou zo štátu na právnych predchodcov žalobcov. V konečnom dôsledku boli vyššie uvádzané skutočnosti posudzované i v treťom konaní, a to konajúcim súdom, ktorému boli informácie týkajúce sa „výkupu“ nehnuteľností Q. X. zo strany štátu známe (poukazujúc na obsah spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11D/158/2015). Predmetné skutočnosti boli v dedičskom konaní posúdené tak, že vlastníctvo nehnuteľností Q. X. na štát nikdy neprešlo a nehnuteľnosti boli prededené do vlastníctva žalovaných.

V danom prípade nemôže slúžiť prídellová listina ako doklad preukazujúci a zakladajúci vlastníctvo pôvodnej pkn. nehnuteľnosti parc. č. XXX v prospech právnych predchodcov žalobcov, keďže štát nemohol na iného posunúť viac práv, ako sám mal. Vlastníctvo Q. X. k nehnuteľnostiam, ktoré mali byť predmetom „výkupu“, bolo tiež následne posudzované v troch rôznych konaniach orgánov verejnej moci, vždy v prospech vlastníctva Q. X.. Právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej moci sú právne záväzné a v súčasnosti nejestvujú žiadne právne možnosti na ich zmenu.

Po zaslaní vyjadrenia sa žalovaní vyjadrili aj ku geometrickému plánu, pričom uviedli, že tento nie je vyhotovený na zameranie pôvodnej prídellovej parcely, ale „len“ na oddelenie pozemku p. č. XXXX/X. Preto nemôže byť dôkazom o polohe pôvodnej prídellovej parcely, túto nelokalizuje ani nijako bližšie neidentifikuje. Z pohľadu žalovaných tento geometrický plán bez akéhokoľvek podkladu alebo dôvodu len rozčleňuje parc. č. XXXX/X v k. ú. R. vo vlastníctve žalovaných na tri rôzne parcely, pričom jedna z týchto nových parciel, parc. č. XXXX/X je odčlenená o výmere 8170 m². Geometrický plán nepreukazuje domnienku žalobcov, že prídellová parcela č. XXX (ktorá už evidenčne neexistuje) by mala byť súčasťou práve CKN parcely č. XXXX/X - orná pôda o výmere 20176 m² vo vlastníctve žalovaných. Je zrejmy nesúlady vo výmere novovytvorenej parcely, ktorej vlastníctva sa žalobcovia domáhajú (8170 m²) a pôvodnej pkn. parcely č. XXX (8556 m²). Tento nesúlady nie je v žalobe žiadnym spôsobom vysvetlený, žalovaná parcela nie je s prídellovou parcelou totožná, a to nielen vo výmere, ale ani svojou reálnou polohou. Geometrický plán prídellovú parcelu č. XXX nelokalizuje, a teda nepreukazuje, kde sa táto konkrétne fyzicky nachádzala. Naďalej tak nie je zo strany žalobcov unesené dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu totožnosti žalovanej parcely s prídellovou parcelou.

3. Žalobcovia v replike uviedli, že polemiku žalovaných o totožnosti alebo o netotožnosti dotknutej parcely rieši geometrický plán, ktorí doložili do konania. Mapa konečného prídely nie je sama o sebe dokladom o vlastníctve, ale prídellová listina. Konečný prídellový plán sám o sebe nie je vkladu schopnou

listinou Geometrický plán je relevantným technickým podkladom pre lokalizáciu spornej parcely. Nie je pravdou, žeby prídelová listina neoznačovala katastrálne územie, ktorého sa prídelová parcela dotýka. Na strane 2 prídelovej listiny v hornej časti sa nachádza presné katastrálne územie, ktorého sa prídelová parcela dotýka, pričom sa jedná o katastrálne územie R. a parc. č. XXX - roľa o výmere 0,8556 ha. Vlastníctvo k majetku nadobúdala prídelca dňom vydania výmeru, respektíve prídelovej listiny dňa 19.10.1953. Táto skutočnosť vyplýva aj zo samotnej prídelovej listiny, t. j. na jeho účinné nadobudnutie nebol potrebný zápis v pozemkovej knihe. Poukázali na zánik intabulačného princípu dňa 01.01.1953, odkedy nebolo možné považovať v pozemkovej knihe evidovaného vlastníka za hodnoverného vlastníka. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Sžo 241/2010 zo dňa 17.08.2011 upriamil pozornosť nato, že zápisy v pozemkovej knihe nemali konštitutívny ale iba deklaratórny charakter a vlastníctvo vznikalo prídelcovi už dňom vydania prídelovej listiny. Prídelovú listinu nemá právo súd preskúmať v tomto konaní a je povinný z nej vychádzať ako platného vlastníckeho dokladu, ktorý nikdy nebol zrušený.

4. Žalovaní vo svojej duplike uviedli, že skutočnosť uvádzané žalobcami v stanovisku zo dňa 24.08.2018 žiadnym spôsobom nevyvracajú tvrdenia žalovaných vo vyjadrení k žalobe zo dňa 14.05.2018, ani vo vyjadrení zo dňa 13.06.2018. Máme jednoznačne za to, že geometrický plán č. XX/XXXX je pre účely tohto konania nepoužiteľný. Tento geometrický plán totiž nie je vyhotovený na účely zamerania prídelovej parcely, resp. na účely zamerania duplicitného vlastníctva, ale „len“ na odčlenenie žalovanej parcely. Zo žiadneho údaju v geometrickom pláne nevyplýva, že odčlenená parcela má akúkoľvek súvislosť s prídelovou parcelou žalobcov. Označenie predmetu sporu je bezpochyby základným predpokladom žalobného návrhu. Žalobcovia nepreukázali spojitost medzi prídelovou parcelou a parcelou podľa geometrického plánu, ktorej určenia vlastníctva sa domáhajú. V súvislosti so zánikom intabulačného princípu a k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo 241/2010 zo dňa 17.08.2011, na ktoré sa žalobcovia v stanovisku zo dňa 24.08.2018 odvolávajú, dali do pozornosti, že vo vyjadrení zo dňa 14.05.2018 poukazovali na skutočnosť, že intabulácia nebola prevedená nie vo vzťahu k žalobcom, ale v rozhodnom období údajného výkupu od právnej predchodkyne žalovaných J. X., t.j. nebola vykonaná intabulácia vlastníckeho práva Československého štátu napriek tomu, že jediným spôsobom nadobudnutia vlastníctva k nehnuteľnostiam bola intabulácia. Štát nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tunajšieho konania, preto nikdy nemohol nadobudnúť do vlastníctva a tieto nehnuteľnosti nikdy nemohli byť štátom pridelené do vlastníctva ďalších osôb.

5. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní vo svojom prednese odkázal na písomne podanú žalobu. Žalobcovia odvodzujú svoje právo uplatňované žalobou od právnych predchodcov, ktorí nadobudli sporné nehnuteľnosti na základe prídelovej listiny vydané Jednotným národným výborom. Táto listina je v zmysle konštantnej judikatúry nesporným vlastníckym dokladom o vlastníckom práve žalobcov k sporným parcelám. Tento prídel nebol nikdy príslušným orgánom ktorým bolo poverenie pôdohospodárstva ako ústredný orgán nikdy zrušené pretože tento orgán mohol podľa vtedy platnej legislatívy prídel zrušiť alebo odňať. Žalobcovia si za účelom identifikácie spornej parcely nechali vyhotoviť GP. Vychádzajúc z tohto GP sa má jednať o parcelu novovytvorenú č.IXXX/X, ktorá vznikla z parc.XXXX/X. Tak ako to už bolo konštatované v predchádzajúcom konaní, ktoré bolo priložené k žalobe, resp. rozhodnutia, dotknutá par.č. XXX bola na základe komasácie resp. projektu pozemkových úprav zrušená a následne boli vytvorené nové parcely, pričom par. XXXX má lokalizáciu zodpovedať novým stavom. Dopusiaľ nebolo nejako spochybnené žiadnym spôsobom toto vlastnícke právo na základe prídelu nezaniklo.

6. Právny zástupca žalovaných navrhol žalobu zamietnuť vzhľadom na to, že žalobcovia doposiaľ neunesli dôkazné bremeno. Zotrvál na vyjadreniach, ktoré boli zaslané súdu, najmä z vyjadrenia zo dňa 14.05.2018. Nad rámec uvedeného uviedol nasledovné. Z pohľadu žalovaných si žalobcovia úplne náhodne vybrali jednu z parciel, ktoré žalovaní v KÚ R. vlastní a z tejto jednej par. si opäť úplne náhodne odčlenili územie o výmere 8170 m² pričom výmera absolútne nezodpovedá prídelovej parcele. Ani lokalizácia žalovanej parcely nezodpovedá a ani nemôže zodpovedať prídelovej parcele vzhľadom na vykonané pozemkové úpravy. Za danej situácie je spôsob akým podali žalobu neaplikovateľný a svoje práva by si mali uplatňovať iným spôsobom. Pôvodná prídelová parcela bola v pozemkových úpravách preklopená do 21 iných parciel. Charakter konania o pozemkových úpravách je taký, že pôvodným parcelám nemožno priradiť konkrétne nové parcely. Právny názor o nestotožnení žalovanej parcely vyplýva ja z dôkazu, ktorý predložili samotní žalobcovia a to z vyjadrenie Slovenského pozemkového fondu zo dňa 18.04.2017. V tomto vyjadrení sa uvádza, že GP XX/XXXX neobnovuje pôvodný pozemok knižný stav na základe existujúcich právnych listín, z čoho nevyplýva, že sa jedná

o totožnú nehnuteľnosť. V tejto súvislosti poukázali na to, že majetok Q. V. bol skonfiškovaný zákonne alebo nezákonne, riešil súd ako predbežnú v konaní o dedičstve 11D/158/2015 na OS Nitra, pričom ak by právne nástupníctvo žalovaných bolo posúdené tak, že nevlastnia nehnuteľnosti, tak by tieto nehnuteľnosti ani nemohli byť ani predmetom dedičstva. Okrem toho správnosť zápisu vlastníctva právnej predchodkyne žalovaných bola riešená aj v konaní o ROEP ako i v konaní o pozemkových úpravách. V oboch týchto konaniach mali žalobcovia právo domáhať sa svojich nárokov, avšak tak neurobili a právoplatnosť týchto správnych rozhodnutí ako i rozhodnutia o dedičstve vyžaduje, aby bola už raz posúdená právna otázka posudzovaná konštantne a v ďalších konaniach.

7. Žalobca v 1.) rade na pojednávaní uviedol, že v 48-roku bola konfiškácia majetku a v 53 roku bola p. X. bola konfiškovaná ako nepriateľka štátu, v tomto spore nemá čo hľadať. My sme od nej nič nekupovali, ale kupovali sme pozemok od obce. Prídelovou listinou sa potvrdilo v r. 1953, že novými majiteľmi stala naša rodina. Podpisom prídelovej listiny mojimi rodičmi sme sa stali vlastníkami. Vtedy som mal 8 rokov a s rodičmi na týchto pozemkoch pracoval. Keď prišli komunisti, všetko zabrali. V rámci reštitúcie na Obecný úrad pozvaní neboli, hoci ROEP sa dopustil trestného činu podvodu. Starosta im pri reštitúciách povedal, že pozemky nikto neužíva, s nami sa na ničom nedohodli. Parcelu kúpili, majú na to prídelovú listinu z roku 1953, ktorá je ako vlastnícky list.

8. Právny zástupca v záverečnej reči odkázal na svoje prednesy a písomné vyjadrenia, ktoré boli zaslané súdu v priebehu konania. K uplatňovanému nároku poukázal hlavne na prídel o vlastníctve pôdy, ktorý bol pridelený ako majetok bývalej vlastníčky Q. (Q.) X. a pričom prídel považuje za jednoznačne vlastnícky doklad preukazujúci vlastnícke právo právnych predchodcov žalobcov. Naliehavý právny záujem na určenie vlastníckeho práva je daný z dôvodu, že si konkurujú jeden zápis v LV a listina o vlastníckom práve na strane žalobcov, ktorý nie je možné odstrániť iným spôsobom, resp. doceliť zmenu zápisu v katastri nehnuteľností bez určovacej žaloby. Podľa jeho názoru na platnosti prídelu, ktorý bol rovnako vydaný štátnym orgánom, nemení nič skutočnosť, že boli vykonané pozemkové úpravy v kat. R., nakoľko aj vzhľadom po pozemkových úpravách je možné identifikovať parcelu jednak pôvodnú, ale aj novo vytvorenú z príslušného kombinatória daných pozemkových úprav. V rámci pozemkových úprav neexistuje zákonné ustanovenie, ktoré by bolo prekážkou domáhania sa určenia vlastníckeho práva k prideleným pozemkom pred alebo po pozemkových úpravách. Aj samotný znalec v znaleckom posudku naznačil, že predmetnú parcelu je možné identifikovať celkom iste výmerovo a podľa ich názoru aj polohou, čo dokladuje samotné kombinatórium k predmetným pozemkovým úpravám. Je právnym posúdením na strane súdu či sa jedná o originárne nadobudnutie vlastníckeho práva alebo spôsob derivatívny, avšak je potrebné dodať, že tak ako bola bývala vlastníčka pani X. vedená ako vlastníčka k pôvodne pridelennej parcele rovnako bola vedená ako vlastníčka parcely po pozemkových úpravách. Jedná sa o totožnú osobu, ktorá je priamo stotožniteľná jednak s výmerou aj polohami oboch parciel ako to vyplýva aj zo samotných pozemkových úprav a plánov pozemkových úprav. Vzhľadom na uvedené mal za to, že žalobcovia preukázali svoje vlastnícke právo k predmetnej parcele, vzhľadom na prídelovú listu, ktorá nebola zapísaná v LV sa museli domáhať, že táto parcela patrí do dedičstva po ich právnych predchodcoch, pričom naliehavý právny záujem je odvodený priamo od existencie prídelu, ktorý stále aj doposiaľ je považovaný za vlastnícky doklad. Vzhľadom k tomu navrhujem, aby súd žalobe vyhovel a v prípade nášho úspechu v konaní priznal žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. Právny zástupca žalovaných poznamenal, že v danej veci existuje viacero predpokladov, ktoré samé o sebe spôsobujú resp. majú za následok nemožnosť vyhovieť podanej žalobe. V prvom rade namietli ničotnosť prídelu. Prídel ako taký mohol byť vydaný, ale pokiaľ je možné skúmať jeho ničotnosť toto je možné skúmať len cez predpoklady pre jeho vydanie, či boli splnené. V danej veci absentuje dôkaz o existencii právoplatného rozhodnutia o výkupe pôdy vo vzťahu k pani X.. Prvostupňové rozhodnutie bolo nadobudnuté odvolaním a neexistuje žiadny dôkaz, že by existovali druhostupňové rozhodnutie, ani žiadny dôkaz o tom, že by prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Preto žalovaný prídel považuje za ničotný. Pokiaľ žalobcovia uvádzajú, že vady prídelu nie je možné skúmať mimo správneho súdnictva toto rovnako platí aj vo vzťahu k skúmaniu rozhodnutí, ktoré boli vydané v procese pozemkových úprav. Pozemkové úpravy konštituovali vlastnícke právo právnej predchodkyne žalovaných toto vzniklo originárnym spôsobom, nie je odvodené od predchádzajúceho vlastníckeho práva a preto sa na neho nemôžu aplikovať ani vady pôvodného vlastníctva, prípadne nároky aké uplatňujú žalobcovia. Tento predpoklad potvrdzuje aj rozhodovacia prax súdov, na ktoré poukázal vymenovaním rozhodnutí vo vyjadrení zo dňa 08.04.2022. Aj keby pripustili možnosť domáhania sa vlastníctva v tomto prípade by bolo vlastníctvo určené do dedičstva poručiteľovi, ktorý zomrel v roku

1987, pričom žalovaná parcela vznikla až v roku 2012. Zároveň namietli označenie žalovanej parcely, kde z kombinatória pozemkových úprav jednoznačne vyplýva, že pôvodná parcela sa premietla do 21 nových parciel. Preto je nezrozumiteľné, že žalobcovia si vybrali práve jednu konkrétnu parcelu, nerozumel, prečo si nevybrali inú, alebo napríklad všetkých 21. Aj z tohto pohľadu je žaloba neurčitá, pričom nemožnosť identifikácie prídellovej parcely a žalovanej parcely potvrdilo aj znalecké dokazovanie navrhnuté samotnými žalobcami. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol v prípade úspechu žalovaných priznal žalovaným náhradu trov konania 100%.

10. Právo záverečnej reči si uplatnil aj žalobca v 1.) rade, ktorí uviedol, že X. bolo skonfiškovaní, nemôže byť na nich vystavené vlastnícke právo. Na prídelle pracovali celá rodina, všetky spisy sú v poriadku, to mi môžete veriť. Na parcele pracoval aj on sám. Všetky skutočnosti, ktoré uvádza právny zástupca žalovaných sú výmysly, všetko je podvod, čo preukazovalo aj rozhodnutie prokuratúry a polície. Podľa jeho názoru parcela XXX a háj patrí celej ich rodine a nie nejakým špekulantom a podvodníkom. Prídellová listina je nezmeniteľná, osobne ju bol vybavovať. Okradli chudobné rodiny, ktoré na prídellovej parcele pracovali. Všetko čo robil kataster je klamstvo, potvrdila to aj prokurátorka, ktorá vo svojom podaní napísala, že parcela XXX patrí ich rodine, keďže ju zaplatili Jednotnému národnému výboru a to konkrétne prídellovú cenu.

11. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a vykonal dokazovanie listinami predloženými stranami sporu, zadovážených súdom, znaleckým posudkom č. 2/2020, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 25C/206/2013, 11D/158/2015, uznesením 16D/870/2010, obsahom spisu Okresného súdu Levice, sp. zn. 14D/50/2014, obsahom spisu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor D a zistil nasledovný skutkový a právny stav :

12. Z prídellovej listiny Jednotného národného výboru v Nitre zo dňa 19.10.1953 vyplýva, že tento sa týkal prídellu v kat. území R., býv. vlastníčky - X. Q., r. M., pričom po vykonaní prídellovom konaní bola vydaná pre V. H. a manž. V. rod. X. (právnych predchodcov žalobcov) prídellová listina, v zmysle bodu 1. ktorej nadobudol prídellca vlastnícke právo dňom odovzdania prídelených nehnuteľností do držby. Prídell sa týka nehnuteľnosti v katastrálnom území R., parc. č. XXX vo výmere 0,8556 - roľa.

13. Z výpisu katastra nehnuteľností, konkrétne z LV č. XXXX vyplýva, že k dátumu vyhotovenia výpisu (30.06.2017) bola vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich (mimo zastavaného územia obce) sa v Okrese Nitra, v Obci R., v kat. území R., zapísaných ako parc. registra „C“ a to parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 20176 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 11589 m², parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 782 m², X. Q., r. M. v celosti (podiel 1/1). Ako titul nadobudnutia je uvedené rozhodnutie OPÚ v Nitre, č. XXXX/XXXXX-I-PÚ zo dňa 13.01.2012, Z XXX/XX-PPÚ, kde bol uvedený Slovenský pozemkový fond ako zástupca uvedenej vlastníčky.

14. Z výpisu katastra nehnuteľností, konkrétne z LV č. XXXX vyplýva, že k dátumu vyhotovenia výpisu (13.02.2018) boli vlastníkami spornej nehnuteľnosti (okrem iných) nachádzajúcich (mimo zastavaného územia obce) sa v Okrese Nitra, v Obci R., v kat. území R., zapísaných ako parc. registra „C“ a to parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 20176 m², právni predchodcovia žalovaných a to M. K., R. K. a žalovaný v 4. rade.

15. Z osvedčenia o dedičstve notárky Q.. X. T. ako súdnej komisárky, sp. zn. 27D/493/2011 zo dňa 11.05.2012 po poručiťovi V. H., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX vplynulo, že ako dedičia v I. dedičskej skupine prichádzali do úvahy syn, vnuci a nevesta a to Q. H. ako právny nástupca po neb. synovi poručiťeľa Q. H. zomrelom dňa XX.XX.XXXX a Z. H., W. H., V. S., J. W. ako právni nástupcovia po neb. synovi poručiťeľa V. H. zomr. v roku XXXX, Z. B. a D. H.. Nehnuteľnosti v k. ú. R. evidované na LV č XXXX nadobudli Q. H., W. H., J. W. a Z. B. v príslušných podieloch voči ustupujúcim dedičom bezodplatne.

16. Z osvedčenia o dedičstve notárky Q.. P. V. ako súdnej komisárky, sp. zn. 28D/741/2007 zo dňa 27.02.2008 po poručiťke V. H., rod. X. nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX vplynulo, že ako dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine prichádzali do úvahy deti poručiťky Q. H., V. H., Q. H. a Z. A., pričom každý z nich nadobudol nehnuteľný majetok poručiťky nachádzajúci s v katastrálnom území R., evidovaný na LV č. XXXX v príslušnom podiele.

17. Z fotokópie originálu návrhu na splácanie prídelovej ceny (konečného prídelového plánu) zo dňa 19.10.1953 výška konečnej prídelovej ceny 1883 kčs, táto mala byť splácaná jednou splátkou vo výške 191 kčs a piatimi splátkami po 376 kčs, pričom sa jednalo o číslo prídelovej parcely XXX - roľa.

18. Z návrhu právnych predchodcov žalovaných (pôvodne žalovaní označení v žalobe), ktorý bol podaný dňa 02.12.2015 na prejednanie novoobjaveného majetku po zomrelej Q. V. (X.) rod. M., ktorý bol vedený na Okresnom súde Nitra, pod sp. zn. 11D/158/2015 súd zistil, že títo sa domáhali prejednaní novoobjaveného majetku poručiťky a to nehnuteľnosti nachádzajúce sa v obci R., kat. úz. R. zapísané: a/ v LV Č. XXXX ako parcely registra „C“: parc.č. XXXX orná pôda o výmere 7239 m², parc.č. XXXX orná pôda o výmere 1 59 56 m², parc.č. XXXX orná pôda o výmere 2 15 95 m², parc.č. XXXX/X orná pôda o výmere 2 52 97 m², parc.č. XXXX/X orná pôda o výmere 8675 m², parc.č. XXXX orná pôda o výmere 3 362 m², parc.č. XXXX orná pôda o výmere 638 m², parc. č. XXXX orná pôda o výmere 4188 m², parc.č. XXXX orná pôda o výmere 1866 m², parc.č., XXXX orná pôda o výmere 1382 m², parc.č. XXXX omá pôda o výmere 834 m², parc.č. XXXX orná pôda o výmere 4687 m², pod B 1 v celosti na neznámeho vlastníka - X. C. r. M. titulom Rozhodnutia OPÚ v Nitre č. XXXX/XXXXX-I-PÚ zo dňa 13.01.2012 v správe SR-SPF, Búdková 36, 817 47 Bratislava a v časti C-LV č. XXXX bolo vyznačené predkupné právo štátu v súlade s § 3 ods. 5 zák. č. 175/1999 Z.z. na nehnuteľnosť: C-KN parc.č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX; b/ v LV Č. XXXX ako parcely registra „C“: parc.č. XXXX/X omá pôda o výmere 2 01 76 m², parc.č. XXXX/X omá pôda o výmere 1 15 89 m², parc.č. XXXX omá pôda o výmere 782 m², parc.č. XXXX omá pôda o výmere 2458 m², parc.č. XXXX/X omá pôda o výmere 5194 m², parc.č. XXXX omá pôda o výmere 5466 m², parc.č. XXXX orná pôda o výmere 2736 m², parc.č. XXXX orná pôda o výmere 5814 m², parc.č. XXXX omá pôda o výmere 2786 m², zapísané v predmetom liste vlastníctva pod B 1 v celosti na neznámeho vlastníka - X. Q. r. M. titulom Rozhodnutia OPÚ v Nitre Č. XXXX/XXXXX-I-PÚ zo dňa 13.01.2012 v správe SR-SPF, Búdková 36, 817 47 Bratislava a v časti C-LV č. XXXX bolo vyznačené predkupné právo štátu v súlade s § 3 ods. 5 zák. Č. XXX/XXXX Z.z. na nehnuteľnosť: C-KN parc.č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, čo konštatoval Okresný súd Nitra, v uznesení, č. k. 11D/158/2015-61 zo dňa 02.06.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.06.2017. Súd predmetným uznesením určil všeobecnú cenu majetku poručiťky - Q. V., rod. M. sumou 658.274,74 eura, ktorá je čistou hodnotou dedičstva a potvrdil nadobudnutie dedičstva podľa dedičský podielov tak, že majetkové práva - pohľadávku poručiťky voči Slovenskému pozemkovému fondu v celkovej výške 574.920,39 eura prevzali vnuci poručiťky V.. M. K. v podiele 1/2 a J.. K. K. v podiele 1/4 a V.. R. K. v podiele 1/4 (pôvodne označení ako žalovaní v tomto konaní) a nehnuteľnosti v kat. území R. zapísané na LV č. XXXX ako parcely registra „C“ a to parc.č. XXXX - orná pôda o výmere 7239 m², parc.č. XXXX- orná pôda o výmere 1 59 56 m², parc.č. XXXX - orná pôda o výmere 2 15 95 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 2 52 97 m², parc.č. XXXX/X orná pôda o výmere 8675 m², parc.č. XXXX orná pôda o výmere 3 362 m² pod B1 v 1/1 a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX ako parcely registra „C“ a to parc.. XXXX/X omá pôda o výmere 2 01 76 m², parc. č. XXXX/X omá pôda o výmere 1 15 89 m², parc.č. XXXX omá pôda o výmere 782 m² pod B 1 v 1/1 prevzali vnuci poručiťky V.. M. K. v podiele 1/2 v pomere k celku a J.. K. K. v podiele 1 v pomere k celku a V.. R. K. v podiele 1/4 v pomere celku (pôvodne označení ako žalovaní v tomto konaní).

19. Zo spisu Okresného súdu Levice, sp. zn. 14D/50/2014 súd zistil, že dedičské konanie bolo pre nemajetnosť poručiťky D. H., zomr. XX.XX.XXXX zastavené pre nemajetnosť. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.07.2014. Zo zápisnice o predbežnom vyšetrení zo dňa 08.04.2014, že poručiť mal jednu dcéru A. K. (označená ako žalobkyňa v 8. rade) a súrodencov V. H. a Z. B..

20. Z fotokópie uznesenia Okresného súdu Trenčín, č. k. 16D/870/2010-14 zo dňa 28.04.2011 v dedičskej veci vedenej po poručiťke Z. A., zomr. XX.XX.XXXX vyplýva, že súd konanie zastavil z dôvodu, že poručiťka nezanechala žiaden majetok. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.07.2011. Z fotokópie zápisnice o predbežnom vyšetrení zo dňa 16.11.2010 v dedičskej veci po poručiťke Z. A. rezultuje, že jediným žijúcim potomkom bola Q. S., pričom nebol zistený žiadny iný žijúci rodinný príslušník.

21. Zo spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 25C/206/2013 súd zistil, že v predmetnom konaní sa žalobcovia - zhodne označení ako v žalobe v tomto konaní sa podaným návrhom zo dňa 14.06.2013 proti Slovenskému pozemkovému fondu ako žalovanému ako odporcovi domáhali určenia, že novovytvorená parcela o výmere 8.556 m² v kat. území R., patrí do dedičstva po nebohom V. H. v 1 / 2 - ičke k celku a do dedičstva po nebohej V. H. v 1 / 2 - ičke k celku. Navrhovatelia, ako právni nástupcovia sa domáhajú

podaného návrhu z dôvodu, že na základe prídelovej listiny zo dňa 19.10.1953 bolo ich právnym predchodcom pridelená parc. č. XXX o výmere 8.556 m², pôvodne vedená v PKV č. XX kat. územie R.. V kat. území R. bol vykonaný ROEP, na základe čoho už parc. č. XXX reálne neexistuje. Navrhovatelia chceli aby táto bola vyhotovená v rámci súdneho konania geometrickým plánom. Okresný súd Nitra, rozsudkom sp. zn. 25C/206/2013 zo dňa 12.12.2013 žalobu zamietol. Z odôvodnenia rezultovalo, že dôvodom zamietnutia žaloby bola absencia pasívnej vecnej legitímácie, keď súd konštatoval, že odporca v uvedenom konaní - Slovenský pozemkový fond nie je pasívne legitimovaný, na základe čoho sa už ďalšími hmotnoprávnymi dôvodmi nároku navrhovateľov z poukazom na hospodárnosť nezaoberal. V predmetnej veci mal súd za to, že bolo preukázané, že odporca - Slovenský pozemkový fond, nie je vlastníkom žiadnej parcely v katastrálnom území R., pričom v prípade, že je vlastníkom Slovenská republika, prípadne neznámi vlastníci, Slovenský pozemkový fond týchto vlastníkov len zastupuje, a nemá oprávnenie pri konkrétnych nehnuteľnostiach konať vo vlastnom mene v spore o určenie vlastníctva. Prípadný vyhovujúci petit by bol nevykonateľný, keďže by nemohol byť zapísaný do LV kde sú uvádzaní ako vlastníci fyzické osoby. Podľa názoru súdu v rámci hospodárnosti konania mali navrhovatelia predložiť geometrický plán pôvodnej parcely, keď aj napríklad v rámci dokazovania v tomto konaní bolo viacero teórií, v rámci ktorých súčasných parciel sa pôvodná parcela č. XXX nachádza. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre, č. k. 25Co/168/2014-181 zo dňa 12.11.2014, kde odvolací súd konštatoval v zhode s právnym názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že z ust. § 34 ods. 4 zák. č. 330/1991 Zb. nemožno vyvodíť vecnú legitímáciu Slovenského pozemkového fondu vo veciach tam upravených. Pojem „konať pred súdom za štát a neznámych vlastníkov“ totiž je potrebné vykladať aj v nadväznosti na právnu úpravu Občianskeho súdneho poriadku, kde zákonodarcu taktiež použil pojem „konať za niekoho“ a to v ust. § 21. Toto ustanovenie určuje, kto je v občianskom súdnom konaní oprávnený vystupovať za právnické osoby a kto je oprávnený konať pred súdom za štát. Vymedzuje tým zákonného zástupcu právnických osôb a štátu obdobným spôsobom ako v ust. § 34 ods. 14 zák. č. 330/1991 Zb. je vymedzený predpoklad zákonného zastúpenia štátu a neznámych vlastníkov pre Slovenský pozemkový fond. Slovenskému pozemkovému fondu tak prináleží len zákonné oprávnenie zastupovať štát a neznámych vlastníkov pred súdom vo veciach špecifikovaných týmto ustanovením, keď oporu pre odlišný záver neposkytujú ani zhora uvedené dôvodové správy k úpravám § 34 ods. 14 zák. č. 330/1991 Zb.. Pokiaľ by úmyslom zákonodarcu bolo v tomto ustanovení zakotviť vznik práv a povinností priamo pre pozemkový fond, ako to tvrdia navrhovatelia, vyjadril by to nepochybným spôsobom tak, ako napr. v ust. § 17 zák. č. 330/1991 Zb., podľa ktorého ak pri zostavovaní registra pôvodného stavu okresný úrad zistí pozemky, ktorých vlastníkom nie je známy alebo ktorého miesto pobytu nie je známe, vykonáva práva vlastníka k týmto pozemkom v konaní o pozemkových úpravách práve Slovenský pozemkový fond alebo správca.

22. Zo vyjadrenia Slovenského pozemkového fondu zo dňa 18.04.2017 vyplynulo, že tento zaujal stanovisko k žiadosti právneho zástupcu žalobcu v 1.) rade o udelenie súhlasu s vyznačením zmeny vlastníka (neexistujúce - Q. X., rod. M.) ma skutočných reálnych vlastníkov pozemkov zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. R. a oznámil, že zmenu vlastníckeho práva je možné vykonať na základe právoplatného rozsudku súdu alebo dohodou o urovaní v prípade, že vlastníctvo k predmetu záujmu je vo vlastníctve SR v správe SPF. Okrem toho poznamenal, že pokiaľ pôvodná pozemkníkná parcela č. XXX je stotožnená s. C KN p. č. XXXX/X na LV XXXX, potom vlastníctvo k nej v rámci ROEP bolo zapísané na bývalú vlastníčku X. Q., rod. M., a to znamená, že neprešlo na štát.

23. Z geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 10.12.2015 na oddelenie pozemku č. XXXX/X z výkazu výmer vyplýva, že nehnuteľnosť parcely registra „C“ evidovaná na LV č. XXXX - parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 20176 m² sa rozčlenila na 3 parcely a to parč. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 7623 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 8170 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 4383 m² s celkovou výmerou 20176 m², čo bolo graficky vyznačené v nákrese, ktorý je súčasťou geometrického plánu.

24. Zo záverov znaleckého posudku č. 2/2020 znalca J.. T. G. zo dňa 12.05.2020 rezultovalo, na mieste, kde sa pred pozemkovými úpravami nachádzala pôvodná prídelová parcela č. XXX sa v súčasnosti nachádzajú parcely č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a časti parciel XXXX a XXXX. Novovzniknutá parcela p. č. XXXX/X vytvorená geometrickým plánom č. XX/XXXX polohovo nezodpovedá pôvodnej prídelovej parcele. Spojiť túto novovytvorenú parcelu s pôvodnou prídelovou parcelou je možné len čo sa týka výmery, pretože výmery pôvodnej parcely bola 8556 m² a výmera novovytvorenej parcely je 8170 m², t.j. výmera pôvodnej parcely bola o 386 m² väčšia ako výmera novovytvorenej parcely. Tento

rozdiel je však vzhľadom k povoleným odchýlkam výmer parciel zanedbateľný a preto výmeru týchto dvoch parciel považoval znalec za odpovedajúcu. Znalec uviedol, že pri pozemkových úpravách sa neprojektuje pozemok za pozemok, ale celková výmera pôvodných pozemkov za primeranú celkovú výmeru nových pozemkov, nie je ani možné určiť, ktorý z pôvodných pozemkov zodpovedá niektorému novému pozemku. Týmto spôsobom bolo postupované aj pri pozemkových úpravách pre pozemky pôvodného vlastníka, t. j. Q. X., r. M.. Keďže v pozemkovej knihe bola táto vlastníčka zapísaná dvomi spôsobmi, a to raz ako Q. X., r. M. (resp. mal znalec na mysli Q.) a druhý raz ako Q. X., r. M. boli tejto vlastníčke pri pozemkových úpravách projektované pozemky ako dvom rôznym vlastníkom. V závere znalec dospel k záveru, že nie je možné určiť, ktorý pozemok po pozemkových úpravách bol naprojektovaný namiesto pôvodného pozemku p. č. XXX, ktorý bol predmetom prídelu.

25. Z obsahu fotokópie spisu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor, Z XXX/XX zistil nasledovné skutočnosti. Z rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Nitre č. XXXX/XXXXX-I-PÚ zo dňa 16.06.2011 vyplýva, že tento rozhodol podľa § 13 ods. 6 zákona č. 330/1991 Zb. o schválené projektu pozemkových úprav v katastrálnom území R., Y. R., Okres Nitra. V odôvodnení konštatoval, že rozhodnutím č. 2004/00235-I zo dňa 03.03.2004 nariadil pozemkové úpravy podľa § 8 zákona o pozemkových úpravách v katastrálnom území R. z dôvodov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) zákona o pozemkových úpravách. Obvodom pozemkových úprav je katastrálne územie R.. Z obvodu pozemkových úprav boli vyňaté pozemky v zastavanom území obce. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.07.2011. Z nariadenia vykonania projektových úprav v katastrálnom území R. č. XXXX/XXXXX-I-PÚ zo dňa 06.09.2011 vyplýva, že Obvodný pozemkový úrad v Nitre nariadil podľa § 14 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva vykonanie pozemkových úprav v katastrálnom území R., obce R., okres Nitra schváleného rozhodnutím XXXX/XXXXX-I-PÚ zo dňa 16.06.2011. Na základe rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Nitre, č. XXXX/XXXXX-I-PÚ zo dňa 28.12.2011 prišlo k podľa § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. ku schváleniu vykonania projektu pozemkových úprav v katastrálnom území R., s tým, že dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia sa nadobúda vlastníctvo k novým pozemkom podľa rozdeľovacieho plánu vyhotoveného vo forme obnovy katastrálneho operátu novým mapovaním. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.01.2012.

26. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

27. Podľa § 132 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

28. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

29. Podľa § 460 Občianskeho zákonníka dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

30. Podľa § 11 ods.1 zák. č.330/1991 Zb. za pozemky podliehajúce pozemkovým úpravám patrí vlastníkom pozemkov vyrovnanie zodpovedajúce hodnote ich pozemkov a trvalých porastov, ktoré sa na nich nachádzajú; vyrovnanie patrí aj vlastníkom spoluvlastníckych podielov, pričom obvodný pozemkový úrad musí zohľadniť úbytky pre spoločné zariadenia a opatrenia podľa § 12 ods. 7.

31. Podľa § 11 ods. 2, veta prvá zák. č. 330/1991 Zb. vyrovnanie sa poskytuje vlastníkom pozemkov a vlastníkom spoluvlastníckych podielov na iných pozemkoch (ďalej len „nový pozemok“).

32. Podľa § 12 ods. 9 zák. č. 330/1991 Zb. v znení účinnom do 30.04.2014, rozdeľovací plán vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu sa zostavuje podľa registra pôvodného stavu [§ 9 ods. 1 písm. c) <<https://www.epi.sk/zz/1991-330/znenie-20110301>>] a zásad pre umiestnenie nových pozemkov (§ 11 ods. 23 <<https://www.epi.sk/zz/1991-330/znenie-20110301>>). Rozdeľovací plán vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu má grafickú časť (umiestnenie nových pozemkov) a písomnú časť (register nového stavu).

33. Podľa § 14 ods. 4 zák. č. 330/1991 Zb. v znení účinnom do 30.09.2013, dňom právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav alebo neskorším dňom určeným v rozhodnutí nadobudne sa vlastníctvo) k novým pozemkom (§ 11 ods. 2) alebo právo na vyrovnanie v peniazoch podľa rozdeľovacieho plánu vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu. Rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav a rozdeľovací plán vo forme geometrického plánu alebo vo forme obnovy katastrálneho operátu novým mapovaním sú listinami, na ktorých základe sa vykonajú zmeny v katastri nehnuteľností. 10) Rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav oznámi verejnou vyhláškou obvodný pozemkový úrad. Proti rozhodnutiu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav sa nemožno odvolať.

34. Podľa § 137 písmeno c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

35. Súd v prvom rade zameral svoju pozornosť, na skúmanie aktívnej vecnej legitímácie vzhľadom na námietku právneho zástupcu žalovaných podľa ktorého nebol správne ustálený okruh žalobcov, ktorí musia tvoriť v tomto type konania nerozlučné procesné spoločenstvo. Právny zástupca žalovaných smeroval svoju námietku predovšetkým k preukázaniu právneho nástupníctva žalobkyne v 9. rade, rovnako tak vo vzťahu k žalobcovi v 8. rade voči ktorému však bolo uznesením, č. k. 16C/25/2018-157 zo dňa 14.05.2019 konanie zastavené, z dôvodu, že tento zomrel pred podaním žaloby, teda v jeho prípade predstavovala absencia jeho procesnej subjektivity neodstrániteľnú prekážku konania. Súd však ustálil, že žalobcovia preukázali svoj aktívnu vecnú legitímáciu, keď táto vyplýva jednak z osvedčenia o dedičstve notárky JUDr. X. T. ako súdnej komisárky, sp. zn. 27D/493/2011 zo dňa 11.05.2012 po poručiteľovi V. H., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, jednak z osvedčenia o dedičstve notárky Q.. P. V. ako súdnej komisárky, sp. zn. 28D/741/2007 zo dňa 27.02.2008 po poručiteľke V. X., rod. X. nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX (žalobcov v 1.) až 6.) rade) a v prípade právneho nástupcu žalobcu označeného ako žalobca v 8. rade bolo právne nástupníctvo žalobkyne v 8. rade preukázané zo spisu Okresného súd Levice, sp. zn. 14D/50/2014. Ďalej bolo v konaní preukázané nástupníctvo po Z. A., ktorá bola jediná vnučka, ktorá po nej dedila na základe osvedčenia o dedičstve, sp. zn. 28D/741/2007 zo dňa 27.02.2008 a to po poručiteľke V. H., rod. X. nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, pričom aj táto zomrela, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Trenčín, pod č. k. 16D/870/2010-14 zo dňa 28.04.2011 kde súd v dedičskej veci vedenej po poručiteľke Z. A., zomr. XX.XX.XXXX konanie zastavil z dôvodu, že poručiteľka nezanechala žiaden majetok. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.07.2011. Z fotokópie zápisnice o predbežnom vyšetrení zo dňa 16.11.2010 v dedičskej veci po poručiteľke Z. A. rezultuje, že jediným žijúcim potomkom bola Q. S. (žalobkyňa v 9. rade) pričom nebol zistený žiadny iný žijúci rodinný príslušník. Čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie, táto bola zachovaná a ustálená počas celého konania, keď boli právní predchodcovia žalovaných v žalobe správne označení, avšak v priebehu konania súd pokračoval s právnymi nástupcami žalovaného v 1.) rade a v 3.) rade. V tejto súvislosti súd poukazuje predovšetkým na rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, v otázke vymedzenia okruhu strán sporu v konaní o určení, že vec patrí do dedičstva po poručiteľovi, kde možno teda považovať za ustálený záver, že až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci sú všetci dedičia považovaní za jej vlastníkov, pričom v danom určovacom spore, títo majú postavenie tzv. nútených procesných spoločníkov (§ 78 ods. 1 CSP). Konania o takejto žalobe sa tak musia zúčastniť (ako žalobcovia alebo ako žalovaní) všetci dedičia, inak je daný nedostatok vecnej legitímácie. (uznesenie, sp. zn. 8Cdo/94/2018 zo dňa 16.05.2019).

36. Predmetná žaloba je žalobou o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a teda je žalobou o určenie, či to právo je alebo nie je podľa § 137 písm. c) CSP, pričom jedným z nevyhnutných predpokladov úspešnosti určovacej žaloby je naliehavý právny záujem, ktorý nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. V danom prípade naliehavý právny záujem nevyplýva z osobitného predpisu, a preto súd musí mať preukázanú existenciu naliehavého právneho záujmu určovacej žaloby v každom štádiu konania, inak (a to bez skúmania vecnej stránky žaloby), musí žalobu ako neprípustnú zamietnuť. Či tento záujem existuje, skúma súd ex offa, t. j. z úradnej povinnosti. Platí to aj pre súd prvej inštancie, aj pre súd odvolací. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Podľa ustálenej súdnej praxe, určovacia žaloba je prípustná pri spornosti práv (právných vzťahov) k

nehnutelnostiam evidovaných v katastri nehnuteľností, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu.

37. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, keď sa nemožno domáhať priamo plnenia, tiež vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo navrhovateľa alebo ak by bez tohto určenia jeho právne postavenie bolo neisté. V tejto spojitosti si teda treba ujasniť, či a ako sa následne požadované určenie môže dotknúť právnych pomerov účastníkov (t. j. či môže založiť právne významný následok v týchto pomeroch). Určovacia žaloba bude zvyčajne prípustná vtedy, ak sa ňou odstraňuje spornosť vzťahu účastníkov a predchádza vzniku ďalších sporov, prípadne ak sa vytvára pevný základ právneho vzťahu medzi nimi (k tomu viď 1Cdo/26/2007). Judikatúra ustálila, že žalobca má právny záujem na žiadanom určení, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené jeho právo alebo právny vzťah, ktorého je účastníkom, alebo ak by sa jeho právne postavenie bez takéhoto určenia stalo neistým. Cieľom určovacej žaloby je vydanie rozsudku, výrok ktorého odstraňuje žalobcovu neistotu určení, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je. Zákon pre procesnú prípustnosť určovacej žaloby teda predpokladá existenciu stavu neistoty žalobcu v tom, či ten-ktorý právny vzťah alebo právo je alebo nie je a zároveň tiež preukázanie, že uvedenú neistotu je možné odstrániť navrhovaným výrokom rozsudku. Naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť; nezáleží na tom, ako táto neistota vznikla (k tomu viď 5Cdo/136/2007).

38. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd v prvom rade skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, pričom dospel k záveru, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení nie je daný z nasledovných dôvodov.

39. Podľa názoru súdu v predmetnom prípade bolo exponovanou spornou otázkou, vzhľadom na špecifikum danej právnej veci posúdiť, či sa skutočný vlastník pôvodného pozemku, ktorý zanikol v rámci pozemkových úprav vykonaných v zmysle zák. č. 330/1991 Zb., môže po právoplatnosti rozhodnutia o schválení projektu pozemkových úprav, domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva určení vlastníctva k pozemkom novovytvoreným v rámci pozemkových úprav vo výmere pôvodného pozemku, a to vo vzťahu k tomu, komu boli novovytvorené pozemky rozhodnutím správneho orgánu pridelené, resp. voči jeho právnenému nástupcovi.

40. Občiansky zákonník vo svojom ust. § 132, upravuje spôsoby nadobudnutia vlastníckeho práva, pričom jedným z nich je aj nadobudnutie vlastníckeho práva rozhodnutím štátneho orgánu. Ide o osobitný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, pričom pod štátnym orgánom má Občiansky zákonník na mysli súd a správny orgán. Podľa § 132 ods. 2 OZ sa vlastníctvo v takom prípade nadobúda dňom určeným v rozhodnutí štátneho orgánu a ak nie je ten deň určený, dňom právoplatnosti rozhodnutia. V prípade nadobudnutia nehnuteľnosti sa potom vykoná záznam takto nadobudnutého vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností (§ 34 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností). Takýmto spôsobom danej nehnuteľnosti evidovanej na pôvodne na LV č. XXXX (toho času LV XXXX), t. j. nehnuteľnosti - parcely registra „C“ č. XXXX/X (okrem iných) - orná pôda vo výmere 20176 m², v podiele 1/1 nadobudla nehnuteľnosť aj právna predchodkyňa žalovaných - Q. (Q.) X., konkrétne základe rozhodnutia Obvodného pozemkové úradu v Nitre, č. XXXX/XXXXX-I-PÚ zo dňa 28.12.2011 prišlo k podľa § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. ku schváleniu vykonania projektu pozemkových úprav v katastrálnom území R., s tým, že dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia sa nadobúda vlastníctvo k novým pozemkom podľa rozdeľovacieho plánu vyhotoveného vo forme obnovy katastrálneho operátu novým mapovaním. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.01.2012. Predmetné skutočnosti korešpondujú aj so zápisom na LV XXXX (č. I. 11) ktorý sa zlúčil s LV XXXX.

41. Následne sa v žalobe označení žalovaní ako žalovaní v 1.) až 3.) rade domáhali návrhom podaným na Okresný súd Nitra dňa 02.12.2015 na prejednanie novoobjaveného majetku po zomrelej Q. V., rod. M. - dodatočné prejednanie dedičstva. Okresný súd Nitra vo veci rozhodol uznesením, č. k. 11D/158/2015-61 zo dňa 02.06.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.06.2017. Ako bolo opísané v bode 18, súd v predmetnom rozhodnutí všeobecnú cenu majetku poručiťky - Q. V., rod. M. sumou 658.274,74 eura, ktorá je čistou hodnotou dedičstva a potvrdil nadobudnutie dedičstva podľa dedičský podielov tak, že majetkové práva - pohľadávku poručiťky voči Slovenskému pozemkovému fondu v celkovej výške 574.920,39 eura prevzali vnuci poručiťky V. M. K. v podiele 1/2 a J. K. K. v podiele 1/4 a V. R. K. v podiele 1/4 (pôvodne označení ako žalovaní v tomto konaní) a nehnuteľnosti v kat. území R. zapísané

na LV č. XXXX ako parcely registra „C“ a to parc.č. XXXX - orná pôda o výmere 7239 m², parc.č. XXXX-orná pôda o výmere 1 59 56 m², parc.č. XXXX - orná pôda o výmere 2 15 95 m², parc. č. XXXX/X - orná pôda o výmere 2 52 97 m², parc.č. XXXX/X orná pôda o výmere 8675 m², parc.č. XXXX orná pôda o výmere 3 362 m² pod B1 v 1/1 a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX ako parcely registra „C“ a to parc.. XXXX/X omá pôda o výmere 2 01 76 m², parc. č. XXXX/X omá pôda o výmere 1 15 89 m², parc.č. XXXX omá pôda o výmere 782 m² pod B 1 v 1/1 prevzali vnuci poručiťky V.. M. K. v podiele 1/2 v pomere k celku a J.. K. K. v podiele 1 v pomere k celku a V.. R. K. v podiele 1/4 v pomere celku (pôvodne označení ako žalovaní v tomto konaní). Žalovaní tak nadobudli vlastnícke právo oprávnene, pretože ich právnej predchodkyňi svedčalo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré následne aj zdedili.

42. Podstatné v danej veci je predovšetkým to, že nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe pozemkových úprav, predstavuje spôsob originárneho nadobudnutia vlastníckeho práva, čo znamená, že nadobúdateľ neodvodzuje svoje vlastníctvo k pozemkom od vlastníckeho práva skoršieho vlastníka, ale nadobúda ho nezávisle od neho, prípadne originárny vlastník je prvým vlastníkom veci. Je to teda rozdiel od derivatívneho spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pri ktorom odvodzuje vlastník svoje vlastnícke právo od skoršieho vlastníka a nadobúda vlastníctvo len vtedy, ak jeho predchodca bol vlastníkom. Rozlišovanie medzi originárnym a derivatívnym nadobúdaním vlastníctva má v danom prípade nielen teoretický ale i zásadný praktický význam. Platí totiž, že kto odvodzuje svoje vlastníctvo od jeho originárneho nadobudnutia, nemôže byť dotknutý tým, že jemu predchádzajúci vlastníci vlastníctvo k danej veci riadne nenadobudli. Inak povedané, ak teda vlastník nadobudol vlastníctvo originárne, je v prípade vlastníckeho sporu bez právneho významu spochybnenie nadobudnutia vlastníctva zo strany jemu predchádzajúcich vlastníkov, resp. v danom prípade je bez právneho významu, že prípadne nebol vlastníkom pôvodných pozemkov, ktoré pri pozemkových úpravách zanikli.

43. V dôsledku pozemkových úprav podľa zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, dochádza totiž k zániku pôvodných pozemkov (pôvodného predmetu vlastníctva), ktorých vlastníci získavajú do vlastníctva nové pozemky. Táto zmena je pritom odlišná od bežného zániku pozemku rozdelením alebo zlúčením, pri ktorom možno vysledovať osud pôvodného pozemku, keďže pri týchto úkonoch musia byť dodržané určité podmienky, najmä podmienka rovnakého vlastníckeho režimu zlučovaných pozemkov, keďže spoluvlastníctvo je v slovenskom právnom poriadku postavené na ideálnom a nie reálnom vymedzení spoluvlastníckych podielov. Pri pozemkových úpravách však dochádza k vytvoreniu nových pozemkov bez ohľadu na to, z koľkých pozemkov a s akým spoluvlastníckym režimom boli tieto vytvorené. Tieto nové pozemky musia byť primerané (§ 11 ods. 3 až 5), pričom vlastníctvo k nim sa nadobúda dňom právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav alebo neskorším dňom určeným v rozhodnutí (§14 ods. 4).

44. Tým, že pozemkové úpravy predstavujú originárny spôsob nadobudnutia vlastníctva, je vlastník (aj jeho právni nástupcovia) pozemku získaného v pozemkových úpravách oprostý od právnej neistoty spojenej s prípadným vlastníctvom skorších vlastníkov. Súčasne by tomuto vlastníkovi malo byť zrejmé jeho vlastníctvo aj na mieste samom, keďže výsledkom pozemkových úprav je nielen nové katastrálne mapovanie, ale i zameranie nových pozemkov v teréne. Zápisom rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav a rozdeľovacieho plánu vo forme geometrického plánu alebo obnovy katastrálneho operátu novým mapovaním (§ 14 ods. 4 druhá veta) do katastra nehnuteľností záznamom, sa totiž všetky pozemky evidujú na dotknutom území len ako parcely registra „C“, t. j. zobrazujúce sa na katastrálnej mape.

45. Všetky vyššie uvedené právno-teoretické východiská znamenajú, že právoplatnosťou rozhodnutia o schválení projektu pozemkových úprav a prípadne aj márnym uplynutím lehoty piatich rokov od schválenia tohto projektu na vykonanie prípadnej opravy v zmysle ust. § 42c zák. č. 330/1991 Zb., nemožno už súdom určiť vlastníctvo skutočného vlastníka pôvodného pozemku zaniknutého v dôsledku pozemkových úprav. Nejde totiž o totožný predmet vlastníckeho práva. Pôvodné pozemky schválením projektu pozemkových úprav zanikli. Boli vytvorené celkom iné nehnuteľnosti, s odlišným umiestnením a právoplatným rozhodnutím správneho orgánu (§ 132 ods. 1 a 2 OZ) boli pridelené určeným vlastníkom. Rozhodnutím o schválení vykonania projektu pozemkových úprav je súd viazaný aj v zmysle ust. § 194 CSP, a to najmä novými vlastníckymi vzťahmi ním založenými, nie je teda oprávnený posudzovať ako predbežnú otázku vlastníctvo nehnuteľností, alebo sa odchýliť pri posúdení otázky kto je jej vlastníkom,

od stavu na základe takéhoto rozhodnutia zaevidovaného v katastri nehnuteľností. Súd tomto v civilnom sporovom konaní nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia správneho orgánu - rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Nitre č. XXXX/XXXXX-I-PÚ zo dňa 28.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.01.2012 o schválení vykonania projektu pozemkových úprav. Uvedené rozhodnutie mohlo byť predmetom súdneho prieskumu len v rámci príslušných inštitútov správneho súdnictva. Civilnému súdu tak neprináleží akokoľvek zasahovať do právnych vzťahov založených právoplatným rozhodnutím správneho orgánu. Právny predchodca žalovaných Q. V. (X.) nadobudla vlastnícke právo k predmetným pozemkom konštitutívnym rozhodnutím pozemkového úradu a to v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. v spojení s § 132 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu tak žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva - konkrétne určení, že sporná nehnuteľnosť patrí do dedičstva po V. H. a manželke V., lebo tu existujú také skutočnosti, ktoré bez ohľadu nato, že by aj predchodca žalobcov bol vlastníkom, vlastníctvo žalobcov úplne vylučujú (pozri Rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 22Cdo/2540/2017).

46. V nadväznosti na uvedené, je teda absolútne irelevantná akákoľvek argumentácia žalobcov, a to ohľadne toho, že považovali prídel za jednoznačný vlastnícky doklad preukazujúci vlastnícke právo právnych predchodcov žalobcu. Pretože v danom prípade absentuje naliehavý právny záujem je nadbytočné sa zaoberať námietkami žalobcu a to z dôvodu hospodárnosti. Okrem toho, predložený geometrický plán č. XX/XXXX nerieši vo vzťahu k meritu veci žiadne relevantné skutočnosti, keďže nebol vyhotovený na zameranie pôvodnej prídelovej parcely, ale iba na oddelenie pozemku parcely č. XXXX/X. V tomto kontexte súd musí nevyhnutne súhlasiť s právnym zástupcom žalovaných a to ohľadne argumentácie vo vzťahu ku geometrickému plánu, keď v konaní nebola preukázaná totožnosť novovytvorenej parcely XXXX/X a pôvodnej pkn parcely č. XXX. Okrem toho, aj vo veci vykonané znalecké dokazovanie - znaleckým posudkom č. X/XXXX, ktorý vypracoval znalec J.. T. G. bolo logicky bez pochybnosti preukázané, že nie je možné konkretizovať pozemok po vykonaných pozemkových úpravách, ktorý by zodpovedal polohovo pôvodnej prídelovej parcele. Takáto skutočnosť je logickým dôsledkom práve takého stavu, ktorý nastáva prirodzene v dôsledku vykonania pozemkových úprav.

47. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom J.. V. K. - geodeta, ktorý vypracoval predmetný geometrický plán z dôvodu nadbytočnosti, nehospodárnosti a neúčelnosti vykonania takého dôkazu, pretože v konaní nebol predmetný geometrický plán relevantne použiteľným dôkazom, ale aj z vyššie uvádzaného dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu. Výpovedná hodnota uvedeného dôkazu bola podľa názoru takmer žiadna, keďže tento dôkaz riešil iba odčlenenie parcely č. XXXX/X z ktorého dôsledku by sa výsluchom uvedeného geodeta, aj vzhľadom na nemožnosť ovplyvnenia právneho názoru súdu právny stav vo veci nezmenil. Čo sa týka navrhovaného výsluchu znalca J.. T. G., súd uvádza, že sami žalobcovia požadovali vykonanie znaleckého dokazovania, ktoré sa však v konečnom dôsledku ukázalo ako nadbytočné, zbytočne negatívne vplyvajúce na dĺžku tohto konania, keďže zo znaleckého posudku rezultovalo, že nie je úplne možné konkretizovať pozemok, ktorý by zodpovedal polohovo prídelovej parcele. Opätovne tu súd poukazuje na právne posúdenie, ktoré bránilo súdu vo veci ďalej vykonávať žalobcami navrhované dokazovanie, pretože v prípade absencie naliehavého právneho záujmu je automaticky nevyhnutné žalobu zamietnuť, bez toho, aby sa súd nadbytočne zaoberal ďalšími dôkazmi. V tejto otázke však možno považovať právny názor za konformný s aktuálnou rozhodovacou praxou, preto záver súdu o neexistencii naliehavého právneho záujmu nie je podľa názoru súdu prekvapivý. Súd dáva do pozornosti v uvedenej súvislosti napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8Cdo/158/2017 zo dňa 23.08.2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 25Co/134/2018 zo dňa 26.02.2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/344/2017 zo dňa 25.04.2018, ale aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/494/2016 zo dňa 17.01.2019 (na ktoré poukázal právny zástupca žalovaných vo svojom poslednom podaní), v dôsledku čoho možno označiť takúto prax všeobecných súdov za ustálenú a aktuálnu, pretože táto prezentuje konštitutívny charakter rozhodnutia správneho orgánu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav a originárne nadobudnutie vlastníckeho práva.

48. Súd zároveň uplatnil sudcovskú koncentráciu vo vzťahu k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcov zo dňa 19.05.2022, pretože uvedené vyjadrenie bolo podané zjavne oneskorene. Výzva na uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany bola právnemu zástupcovi žalobcov doručená dňa 06.04.2022, spolu s termínom predvolania na pojednávanie, pričom súd poskytol právnym zástupcom strán sporu zhodne lehotu 10 dní. V lehote určenej súdom právny zástupca žalobcov súdu nezaslal

žiadne vyjadrenie, keďže tak učinil až o mesiac neskôr. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii, ktorý je normatívnym vyjadrením základného princípu zakotveného v čl. 5 CSP, podľa ktorého môže súd odmietnuť procesné úkony, ktoré vedú k nedôvodným prieťahom v konaní. Paragraf 153 ods. 1 veta druhá pritom definuje, kedy predloženie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany nie je včasné a to vtedy, ak ho strana mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Ak na to neexistujú osobitné dôvody v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazov až na pojednávaní nie je včasné. (uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 25Co/48/2019 zo dňa 24.06.2019). Vzhľadom na uvedené, súd na toto navrhované dokazovanie ani neprihliadol, čo uviedol v zápisnici, keďže tento návrh na vykonanie dokazovania nebol predložený včas, pričom žalobca, ktorý je právne zastúpený musel o tejto skutočnosti pozitívne vedieť, nielen preto, že bol súdom poučený, ale predovšetkým z dôvodu kvalifikovaného právneho zastúpenia advokátom.

49. Nad rámec uvedeného súd poznamenáva, že ani prípadné iné vnímanie právnej reality žalobcom v 1.) rade (ktorý nemá právnické vzdelanie), ktoré výsostne založené iba na jeho subjektívnych pocitoch, nemohlo zmeniť právne posúdenie súdu. Pozornosť žalobcu v 1.) rade súd upriamuje nato, že mal sa brániť iným zákonným spôsobom, teda mal možnosť napríklad podať správnu žalobu (čo však z konania nevyplývalo), pretože súd je v tomto konaní ako už bolo vyššie uvedené viazaný rozhodnutím o schválení vykonania projektu pozemkových úprav v zmysle ust. § 194 CSP, a to najmä novými vlastníckymi vzťahmi ním založenými, nie je teda oprávnený posudzovať ako predbežnú otázku vlastníctvo nehnuteľností.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Keďže súd rozhodol rozhodnutím ktorým sa konanie končí bol povinný rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaní v 1.) až 6.) rade boli v konaní úplne úspešní, vzhľadom nato, že súd žalobu v celom rozsahu, zatiaľ čo žalobcovia v 1.) až 9.) rade nedosiahli žiaden materiálne merateľný úspech, súd priznal žalovaným v 1.) až 6.) rade nárok na náhradu trov konania proti žalobcom v 1.) až 9.) rade v rozsahu 100%. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd v konaní nezistil okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP, keďže tieto súd v konaní nezistil, ani ich existenciu netvrdili strany sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nitra, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.